

Věrnák - Kamelot

A Amaj7 A6 A
1. Vchází mi do snů bez rodokmenu
Amaj7 A6 A
pes, kterej neměl nikdy cenu,
D D9 D D9 A
ten hlídač, ta nemá tvář neznala nenávist.
Těžko by získal cenu krásy,
chyběl mu punc tý lepší rasy,
ten chundeláč uměl z očí snad přání číst.
Hmi D A
My chodili ven a hledali svou Ameriku,
Hmi D E
v pátek nahonem společně s dírou na hoptriku.

A D E D
R: Můj věrnák a já, ta známost skoro vážná
A E
nemá čáru hranic.
A D E
S ním, kdo mě tak znal, tak říkal,
D A G F#mi
někdy málo bejvá víc.

2. Až jeden den osud vykolejil,
bylo to zjara a na cestě jíl,
posel, ten pošťák, zprávu dobrou snad vez.
Smyk, brzdy, rána, pak šlápl na plyn
a silnice zrudlá jak od jeřabin,
jen oči měl smutný můj nejsmutnější pes.

Já vykopal hrob a sypal ho hlínou do úsvitu,
pak šel podle stop hledat tu naši Ameriku.

R: Můj věrnák a já ...,
Hmi D E A
tak říkal, někdy málo bejvá víc.